

200704473/1.

Datum uitspraak: 15 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/52374 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 31 mei 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 april 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) de aan appellante verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken en haar aanvraag om wijziging van de beperking en verlenging van de geldigheidsduur van deze vergunning, afgewezen.

Bij besluit van 29 september 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 31 mei 2007, verzonden op 4 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 16 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

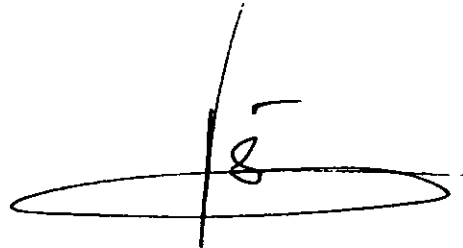
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 augustus 2007

156-551.

Verzonden: 15 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 06/52374 BEPTDN

**uitspraak van de meervoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d.
31 mei 2007**

inzake

, geboren op : van Dominicaanse nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. F.W. Verweij, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder.

gemachtigde: mr. T. Hartsuiker, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende
Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij beslissing van 29 september 2006 heeft verweerder het bezwaar van eiseres tegen zijn besluit van 20 april 2006 ongegrond verklaard. Bij laatstgenoemd besluit heeft verweerder de aan eiseres verleende verblijfsvergunning per 18 januari 1995 ingetrokken en de aanvraag van eiseres om wijziging van de beperking samen met de verlenging van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen. Eiseres heeft tegen de beslissing van 29 september 2006 beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van 19 april 2007, waar eiseres in persoon is verschenen. Eiseres en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 In geschil is of verweerder de aan eiseres verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd heeft kunnen intrekken en of hij de door eiseres gevraagde wijziging van de beperking samen met de verlenging van de geldigheidsduur van die verblijfsvergunning heeft kunnen weigeren.

2.2 De rechtbank stelt vast dat de met ingang van 18 januari 1995 verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij partner" laatstelijk is verlengd tot 28 december 2005. Op 22 december 2005 heeft eiseres een aanvraag ingediend tot wijziging van de beperking, onder gelijktijdige verlenging van de geldigheidsduur.

2.3 Verweerder heeft het bestreden besluit onder inlassing van de beschikking in primo, voor zover hier van belang en samengevat, doen steunen op de volgende overwegingen. Uit informatie van de Gemeentelijke Basisadministratie (GBA) is gebleken dat de voormalige partner van eiseres, de heer , reeds sinds is gehuwd met . Nu niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend en eiseres ten tijde van de aanvraag onjuiste gegevens heeft verstrekt, bestaat aanleiding om met terugwerkende kracht, te weten per 18 januari 1995, de verblijfsvergunning in te trekken. Niet is gebleken van bijzondere feiten of omstandigheden op grond waarvan, bij afweging van alle aan de orde komende belangen, toch aanleiding bestaat om van intrekking van de verblijfsvergunning af te zien. Verder bestaat er, gelet op voormelde informatie van de GBA, geen aanleiding om de aanvraag tot wijziging van de beperking en om verlenging van de geldigheidsduur van de verleende verblijfsvergunning in te willigen.

2.4 Eiseres bestrijdt dit besluit en voert daartegen het volgende aan. Verweerder heeft niet in redelijkheid gebruik mogen maken van de hem toekomende bevoegdheid tot intrekking van de verblijfsvergunning met terugwerkende kracht. Een zorgvuldige individuele afweging van belangen ontbreekt en ten onrechte is buiten beschouwing gelaten dat eiseres gedurende elf achtereenvolgende jaren verblijf is toegestaan bij een partner met wie zij een duurzame en exclusieve relatie onderhield. Door verlening van de verblijfsvergunning en telkenmale verlenging daarvan zijn rechtens te honoreren verwachtingen gewekt. Er was sprake van een duurzame en exclusieve relatie die bescherming verdient op grond van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). De banden met haar land van herkomst zijn inmiddels sterk verflauwd en eiseres is geïntegreerd in de Nederlandse samenleving. De gevolgen van het beleid staan dan ook in onevenredige verhouding tot de met het beleid te dienen doelen. Verder heeft eiseres betoogd dat verweerder bij het bestreden besluit in strijd met het reformatio in peius beginsel de grondslag van de primaire beschikking heeft verlaten. Door eerst bij het bestreden besluit haar tegen te werpen dat zij onjuiste gegevens heeft verstrekt, is haar ten onrechte de mogelijkheid onthouden om daartegen bezwaar te maken. Tot slot heeft eiseres erop gewezen dat zij ten onrechte niet in staat is gesteld haar zienswijze naar voren te brengen.

2.5 Ingevolge artikel 13 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien –voor zover hier van belang– internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.6 Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder d, Vw is de Minister bevoegd een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te trekken.

2.7 Ingevolge artikel 18, eerste lid, aanhef en onder c onderscheidenlijk onder f, Vw kan een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 worden afgewezen indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid, of indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden.

2.8 Ingevolge artikel 19 Vw kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden ingetrokken op de gronden bedoeld in artikel 18, eerste lid, met uitzondering van onderdeel b.

2.9 Ingevolge artikel 3.84 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) wordt de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw niet op grond van artikel 18, eerste lid, onder c van de Vw afgewezen om reden dat de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden die tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid, indien er sedert de verlening, verlenging of wijziging van de verblijfsvergunning een periode van twaalf jaren is verstreken. Dit artikel is volgens paragraaf B1/2.2.9 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) van overeenkomstige toepassing op de intrekking van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 Vw.

2.10 Paragraaf B1/2.2.9 vermeldt het volgende. Indien wordt vastgesteld dat er bij verlening, verlenging of wijziging van de verblijfsvergunning onjuiste gegevens zijn verstrekt of relevante gegevens zijn achtergehouden, en er nog geen periode van twaalf jaren of langer is verstreken, wordt de ten onrechte verleende verblijfsvergunning ingetrokken of de geldigheidsduur ervan niet verlengd. Voorwaarde is uiteraard dat het verstrekken van de onjuiste gegevens, of het achterhouden van de juiste gegevens er (mede) toe heeft geleid dat de verblijfsvergunning ten onrechte is verleend, verlengd of gewijzigd. Niet van belang is of het verstrekken van onjuiste gegevens dan wel het achterhouden van gegevens opzettelijk is gebeurd. Het gaat er om dat de onjuiste situatie wordt gecorrigeerd. Bepalend is immers of de verblijfsvergunning bij bekendheid met de juiste gegevens zou zijn verleend, verlengd of gewijzigd. Het is niet van belang of de onjuiste gegevens zijn verstrekt of de juiste gegevens zijn achtergehouden door de vreemdeling zelf of andere belanghebbenden. Daarbij zij gewezen op hetgeen daaromtrent is vermeld in de Toelichting op artikel 18 van de Vw: "Het kan hier niet alleen gaan om gegevens die door de vreemdeling zijn verstrekt of zijn achtergehouden, maar ook om gegevens die door belanghebbende derden zijn verstrekt of achtergehouden. Hierbij kan gedacht worden aan gegevens over de gezinsband die door een echtgenoot of echtgenote zijn verstrekt, indien de vergunning is verleend in het kader van gezinshereniging of -vorming". Verblijfsbeëindiging blijft achterwege, indien dat in strijd zou komen met een ieder verbindende verdragsbepaling (bijvoorbeeld artikel 8 EVRM) of voor één of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding met de met de beleidsregel te dienen doelen (artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht, hierna: Awb).

2.11 Ingevolge artikel 3.13, eerste lid, van het Vb wordt de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw, onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming, verleend aan het in artikel 3.14 genoemde gezinslid van de in artikel 3.15 bedoelde hoofdpersoon, indien wordt voldaan aan alle in de artikelen 3.16 tot en met 3.22 genoemde voorwaarden.

2.12 Ingevolge artikel 3.14, eerste lid en aanhef, onder b en aanhef, onder 2, van het Vb wordt de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, verleend aan de vreemdeling van achttien jaar of ouder, die met de hoofdpersoon een duurzame en exclusieve relatie onderhoudt, waarin de partners ongehuwd zijn en geen in Nederland geregistreerd partnerschap zijn aangegaan, tenzij het huwelijk door wettelijke beletselen, waarop geen invloed kan worden uitgeoefend, niet is ontbonden.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.13 De rechtbank stelt vast dat bij het primaire besluit de aan eiseres verleende verblijfsvergunning is ingetrokken omdat niet aan de beperking wordt voldaan waaronder deze is verleend als bedoeld in artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw en deze vergunning in aanvulling daarop bij de beslissing op bezwaar mede is ingetrokken omdat onjuiste gegevens zijn verstrekt als bedoeld in artikel 18, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw. In artikel 7:11, eerste lid, van de Awb is neergelegd dat een volledige heroverweging op grondslag van het bezwaar dient plaats te vinden. Dit artikel staat er niet aan in de weg dat bij het bestreden besluit, zonder dat dat leidt tot wijziging van het dictum, de motivering en de formele grondslag van het primaire besluit wordt aangevuld. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder dan ook niet gehandeld in strijd met het verbod van reformatio in peius.

2.14 Wat betreft het betoog van eiseres dat zij ten onrechte niet in staat is gesteld haar zienswijze naar voren te brengen, als bedoeld in artikel 4:8, eerste lid, van de Awb overweegt de rechtbank als volgt. Bij brief van 27 maart 2006, verzonden op die datum naar [naam], is eiseres, nadat zij eerder niet had gereageerd op het verzoek om informatie van 3 februari 2006, in de gelegenheid gesteld om haar zienswijze op het voornemen tot het intrekken van de verblijfsvergunning schriftelijk naar voren te brengen. Niet is gebleken dat eiseres hierop heeft gereageerd. Volgens het verslag van de hoorzitting op 17 augustus 2006 heeft eiseres op de vraag waarom zij niet heeft gereageerd op de post van de IND die naar het voormelde, bij de aanvraag opgegeven adres is gezonden, geantwoord dat zij maar af en toe belt met haar ex-partner, die nog op dat adres woont. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat voormeld betoog van eiseres faalt.

2.15 Blijkens informatie van de GBA van Deventer is de voormalige partner van eiseres, de heer [naam] sinds [datum] gehuwd met mevrouw [naam]. Bij brief van 6 september 2006 heeft de gemachtigde van eiseres desgevraagd medegedeeld dat er voor zover bekend geen wettelijke beletselen zijn waardoor de heer [naam] niet kan scheiden van echt. Gelet op deze gegevens heeft verweerder zich op goede gronden op het standpunt gesteld dat ten tijde van de met ingang van 18 januari 1995 verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij partner [naam]" geen sprake was van een relatie waarin de partners ongehuwd zijn en er evenmin wettelijke beletselen bestonden als bedoeld in artikel 3.14 voormeld, zodat dat de verblijfsvergunning ten onrechte is verleend en verlengd. Dat, zoals eiseres heeft betoogd, zij jarenlang een duurzame en exclusieve relatie met haar voormalige partner heeft onderhouden, doet, wat daar overigens verder van zij, er niet aan af dat niet is voldaan aan het in artikel 3.14, eerste lid en aanhef, onder b en aanhef, onder 2, van het Vb gestelde vereiste dat sprake moet zijn van een relatie waarin de partners ongehuwd zijn.

2.16 Wat betreft de stelling van eiseres dat zij destijds alle haar bekende en benodigde gegevens heeft aangeleverd en nimmer op de hoogte was van de omstandigheid dat haar partner als gehuwd stond geregistreerd zodat dit haar niet kan worden verweten, heeft verweerder zich, onder verwijzing naar het in paragraaf B1/2.2.9 vermelde beleid, op het standpunt mogen stellen dat niet van belang is of het verstrekken van onjuiste gegevens dan wel het achterhouden van gegevens opzettelijk is gebeurd en door wie dat is gebeurd. Ten aanzien van het betoog van eiseres dat verweerder ten onrechte is overgegaan tot intrekking van de verblijfsvergunning met ingang van de dag waarop deze is verleend, nu door verlening van de verblijfsvergunning en telkenmale verlenging daarvan, rechtens te honoreren verwachtingen zijn gewekt, overweegt de rechtbank dat eiseres daaraan niet het gerechtvaardigd vertrouwen kan ontleenen dat een door haar gedane onjuiste opgave haar niet meer kan worden tegengeworpen. Dat het verweerder destijds bij de verlening en nadien bij de

verlenging van de vergunning bekend had kunnen zijn dat de partner van eiseres als gehuwd stond geregistreerd, zoals eiseres heeft aangevoerd, laat onverlet dat het aan eiseres was om bij haar aanvraag om verlening en verlenging van een verblijfsvergunning regulier met als doel verblijf bij partner een ongehuwdverklaring over te leggen. Voor het oordeel dat hetgeen eiseres terzake heeft aangevoerd door verweerder in het bestreden besluit onvoldoende is belicht, ziet de rechtbank geen grond.

2.17 Met betrekking tot het beroep van eiseres op artikel 8 EVRM overweegt de rechtbank als volgt.

2.18 In artikel 8, eerste lid, EVRM is, voor zover hier van belang, bepaald dat een ieder recht heeft op respect voor zijn familie- en gezinsleven ("family life"). Ingevolge het tweede lid van dit artikel is geen inmenging van enig openbaar gezag in de uitoefening van dit recht toegestaan, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde, het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

2.19 Paragraaf B2/13.2.2 van de Vc vermeldt dat in het algemeen geen inmenging in het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven van betrokkenen wordt aangenomen indien de vreemdeling in het bezit was van een verblijfsvergunning die was verleend op grond van door de vreemdeling verstrekte onjuiste gegevens of omdat de vreemdeling relevante gegevens heeft achtergehouden die tot afwijzing van de verblijfsvergunning zouden hebben geleid.

2.20 Gelet op het terzake gevoerde beleid en hetgeen verweerder aan zijn bestreden besluit ten grondslag heeft gelegd, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat van inmenging in het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven van eiseres en haar voormalige partner geen sprake is en dat niet is gebleken van dusdanig bijzondere feiten of omstandigheden dat uit het recht op respect voor dat leven de positieve verplichting voortvloeit haar hier te lande verblijf toe te staan.

2.21 Ten aanzien van het beroep van eiseres op artikel 4:84 van de Awb overweegt de rechtbank dat hetgeen zij terzake heeft aangevoerd verweerder terecht niet heeft aangemerkt als omstandigheden die niet geacht kunnen worden bij de vaststelling van het beleid te zijn betrokken en die tot afwijking van dat beleid zouden kunnen nopen.

2.22 Nu de onder 2.15 vermelde gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid en niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend, heeft verweerder dientengevolge naar het oordeel van de rechtbank de aan eiseres verleende verblijfsvergunning kunnen intrekken en de aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur en wijziging van de beperking kunnen afwijzen.

2.23 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

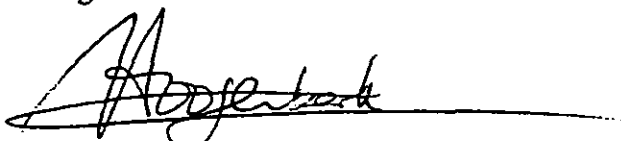
2.24 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.P. Glerum, voorzitter, en mr. H. Gorter en mr. J.G.Th. Engelberts, leden van de meervoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 31 mei 2007, in tegenwoordigheid van mr. N.R. Hoogenberk als griffier.

de griffier

de voorzitter

afschrift verzonden op: 04 JUN 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

JAP A JOE

advocatenkantoor

mr. h.k. jap-a-joe
advocaat en procureur
candidaat notaris

mr. r. veerkamp

mr. h.s.k. jap-a-joe

mr. drs. a. boumanjal

mr. f.w. verweij

mr. dr. m.i. jap-a-joe blagrove

advocaten en procurers

utrecht,

29 juni 2007

Afdeling Bestuursrechtspraak

van de Raad van State

Postbus 16113

2500 BC 'S GRAVENHAGE

Tevens per fax 070-3651380

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Geeft eerbiedig te kennen:

wonende te

terzake dezer domicilie

kiezende te Utrecht, Maliestraat 5 (3581 SH), ten kantore van de advocaat en procureur Mr. F.W. Verweij, die door haar ten deze tot gemachtigde is gesteld en als zodanig dit hoger beroepschrift ondertekent;

dat zij tijdig in hoger beroep komt van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage (nevenzittingsplaats Utrecht) d.d. 31 mei 2007 (verzonden 4 juni 2007). Een kopie van de uitspraak gaat hierbij.

dat de zaak betreft: regulier vreemdelingenrecht;

dat ondergetekende verklaart tot het instellen van dit hoger beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appellante, geboren op 8 februari 1965, vreemdelinge van Dominicaanse nationaliteit;

dat zij zich met de uitspraak niet kan verenigen;

dat haar grieven luiden als volgt:

postadres: postbus 13244 3507 lc utrecht
bezoekadres: maliestraat 5 3581 sh utrecht
telefoon: 030 233 12 30 fax: 030 231 91 09
e mail: japajoe@ision.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3821-C	
29 JUN 2007	
ZAACNR.	200704473
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

JAP A JOE
advocatenkantoor

GRIEF 1

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen en op grond daarvan beslist zoals is weergegeven in de bestreden beschikking sub 2.13:

"De rechtbank stelt vast dat bij het primaire besluit de aan eiseres verleende verblijfsvergunning is ingetrokken omdat niet aan de beperking wordt voldaan waaronder deze is verleend als bedoeld in artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw en deze vergunning in aanvulling daarop bij de beslissing op bezwaar mede is ingetrokken omdat onjuiste gegevens zijn verstrekt als bedoeld in artikel 18, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw."

Toelichting:

De primaire beschikking vermeldt op pagina 2 in de derde alinea van onderen:

"Uit de hierboven genoemde informatie van het GBA wordt de conclusie getrokken dat van een duurzame en exclusieve relatie met de heer , geen sprake is, (...)."

In de beschikking op bezwaar staat op pagina 3 in de laatste alinea te lezen:

"De stelling dat sprake is geweest van een duurzame en exclusieve relatie tussen betrokkene en de heer van , leidt evenmin tot een ander oordeel. Weliswaar is in de beschikking in primo geconcludeerd dat hiervan geen sprake is, thans wordt overwogen dat de beoordeling of er sprake is geweest van een duurzame en exclusieve relatie buiten het kader van de besluitvorming valt."

In de beschikking op bezwaar wordt appellante verweten dat zij onjuiste gegevens heeft verstrekt, dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

JAP A JOE

advocatenkantoor

Hieruit kan niet anders geconcludeerd worden dan dat verweerder artikel 18, eerste lid, onder f van de Vreemdelingenwet niet langer als grondslag van de intrekking en afwijzing van de aanvraag tot verlenging van de verblijfsvergunning hanteert. Derhalve is in de beschikking op bezwaar geen sprake van "aanvulling" van de motivering doch van een geheel nieuwe motivering en grondslag. Zulks verdraagt zich niet met het eerste lid van artikel 7:11 Awb, waarin is neergelegd dat, indien het bezwaar ontvankelijk is, op grondslag daarvan een heroverweging van het bestreden besluit plaatsvindt. De heroverweging in de bezwaarschriftprocedure strekt niet zover, dat de beslissing op het bezwaarschrift op overtredingen van andere voorschriften kan worden gebaseerd, dan die welke aan het primaire besluit ten grondslag zijn gelegd. Gewezen zij in dit verband op de uitspraak van UEA College van 23 april 2004 (AB 2004,1). Door de wijziging van de rechtsgrond gaat de beslissing op bezwaar de grondslag van het bezwaar te buiten, zodat dit diende te worden aangemerkt als een nieuw primair besluit (vide de uitspraken van UEA College d.d. 23 april 2003, BA 2003, nr. 8 en 10 september 2003, ABkort 605). De rechtbank heeft zulks ten onrechte niet onderkend.

GRIEF 2

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen en op grond daarvan beslist zoals is weergegeven in de bestreden beschikking sub 2.16:

"Dat het verweerder destijds bij de verlening en nadien bij de verlenging van de vergunning bekend had kunnen zijn dat de partner van eiseres als gehuwd stond geregistreerd, zoals eiseres heeft aangevoerd, laat onverlet dat het aan eiseres was om bij haar aanvraag om verlening en verlenging van een verblijfsvergunning regulier met als doel verblijf bij partner een ongehuwdverklaring over te leggen. Voor het oordeel dat hetgeen eiseres terzake heeft aangevoerd door verweerder in het bestreden besluit onvoldoende is belicht, ziet de rechtbank geen grond."

JAP A JOE

advocatenkantoor

Toelichting:

Verweerder heeft appellante nimmer tegengeworpen dat zij geen ongehuwdverklaring heeft overgelegd. Het is niet goed voorstelbaar dat verweerder destijds tot vergunningverlening is overgegaan zonder dat appellante of haar partner stukken hebben overgelegd aangaande hun burgerlijke staat. In dit verband is verweerder uitdrukkelijk uitgenodigd een kopie van het gehele dossier in het geding te brengen zodat de rechtbank alsook ondergetekende een en ander konden verifiëren. Immers, indien komt vast te staan dat verweerder is overgegaan tot verlening van een verblijfsvergunning terwijl uit de door appellante of haar partner aangeleverde stukken blijkt van het huwelijk van de heer van met mevrouw dan heeft zulks bepaald gevolgen voor de afweging van belangen welke verweerder heeft moeten maken terzake de intrekking van de verblijfsvergunning. Ook volgens de rechtbank (vide r.o. 2.13) heeft verweerder de verblijfsvergunning ingetrokken omdat onjuiste gegevens zouden zijn verstrekt. Zulks is echter niet aangetoond noch aannemelijk gemaakt door verweerder. Voor een volledige en juiste toetsing van het bestreden besluit was het noodzakelijk dat verweerder inzicht gaf in de besluitvorming en een kopie van het volledige dossier aan de rechtbank ter beschikking had gesteld. De rechtbank heeft zulks ten onrechte niet onderkend en ten onrechte beslist op basis van een onvolledig dossier. Met name ontbreken de stukken betreffende de eerste aanvraag uit 1995 en de aanvragen om verlenging tot aan de onderhavige aanvraag.

MITSDIEN

het de Afdeling Bestuursrechtspraak moge behagen de uitspraak waarvan hoger beroep te vernietigen.

met veroordeling van verweerder (ex artikel 8:75 Awb) in de kosten die appellante in verband met de behandeling van de onderhavige procedure redelijkerwijs heeft moeten maken.

advocaat-gemachtigde